

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(2042)

244. posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej
w dniu 1 marca 2011 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (druk senacki nr 1114, druki sejmowe nr 3392, 3712, 3712A).

(Początek posiedzenia o godzinie 15 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczą zastępcą przewodniczącego Janusz Sepioł oraz zastępcą przewodniczącego Władysław Ortyl)

Zastępca Przewodniczącego Janusz Sepioł:

Dzień dobry państwu. Witam na posiedzeniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Tematem posiedzenia będzie ustawa o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Witam bardzo serdecznie naszych gości, w tym pana ministra, naszego kolegę senatora, przedstawicieli Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, a także przedstawicieli Ministerstwa Finansów.

Nasza komisja już dyskutowała nad tą ustawą, więc może przeszlibyśmy od razu do referowania poprawek, zwłaszcza, że mamy też sprawozdanie Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, tak że może po prostu...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ale pan minister...

(Głos z sali: Jest pan poseł wnioskodawca.)

Wnioskodawca, aha.

(Głos z sali: I sprawozdawca.)

W takim razie, jeśli pan miałby ochotę jeszcze dokonać krótkiego wprowadzenia do tematu, to prosimy o głos.

Posel Krzysztof Michalkiewicz:

Panie Przewodniczący! Szanowna Komisjo! Panie Ministrze!

Przede wszystkim chciałbym przeprosić, że tydzień temu doszło do nieporozumienia – dostałem faksem zaproszenie na posiedzenie komisji rodziny, a telefon otrzymałem później, i mój pracownik nie skojarzył, że chodzi o dwie różne komisje.

Jeśli chodzi o ustawę, którą dzisiaj procedujemy, to jest to końcówka albo uzupełnienie ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej, procedowanej w poprzednim roku. Była to propozycja rządowa. W trakcie prac podkomisji i komisji pojawiło się dużo dodatkowych wniosków, które ze względu na to, że wychodziły poza zakres zmian, nie znalazły się w tamtej zmianie ustawy. Komisja przyjęła wtedy wniosek, aby przygotować projekt komisyjny i te ważne spośród zaproponowanych wówczas zmian także wprowadzić do ustawy o pomocy społecznej. Jest ich tak naprawdę niedużo, powiem o kilku najważniejszych, a jeśli członkowie komisji będą mieli jakieś pytania co do tych pozostałych, to chętnie odpowiem.

Jednym z pierwszych przepisów, które zostały wprowadzone, jest uzupełnienie art. 16, o przygotowanie oceny zasobów pomocy społecznej. Zmiana tego artykułu i uzupełnienie o nowe zapisy wynikają z tego, że od 1990 r., kiedy jeszcze funkcjonowała stara ustawa o pomocy społecznej, istniał w niej obowiązek przygotowywania przez gminy, a później także przez inne jednostki samorządu, bilansu potrzeb. Służyło to oszacowaniu potrzeb budżetowych na zadania zlecone, które dominowały wtedy w ustawie o pomocy społecznej. Ten bilans potrzeb znalazł się także w ustawie z 2004 r., mimo że zadań zleconych w samorządach już prawie nie ma, stały się one wyjątkiem, a nie regułą, więc oczywiście przygotowywanie bilansu potrzeb i przedkładanie go wojewodzie oraz ministrowi pracy straciło na znaczeniu. Jednak wydaje nam się, że gdyby samorządy przygotowywały zamiast tego ocenę zasobów pomocy społecznej, pozwoliłoby to radnym uzyskać wiedzę potrzebną zarówno przy planowaniu budżetu samorządu, jak i przy przygotowywaniu strategii rozwiązywania problemów społecznych czy strategii rozwoju gminy, powiatu lub województwa.

Następna ważna zmiana dotyczyła rodzinnych domów pomocy społecznej. Idea rodzinnego domu pomocy społecznej wzięła się z inicjatywy senatora Rulewskiego, który, będąc posłem, zgłosił kiedyś taki autorski pomysł. Taki dom mogą prowadzić osoby fizyczne, które opiekują się osobą starszą, wymagającą opieki. Przedstawiciele organizacji pozarządowych, szczególnie stowarzyszeń rodziców dzieci niepełnosprawnych intelektualnie, od dłuższego czasu zgłaszają wnioski, żeby takie rodzinne domy mogły zapewniać opiekę także osobom niepełnosprawnym intelektualnie, a ponadto, żeby mogły być prowadzone przez organizacje. Taka zmiana została przygotowana i wprowadzona, ale później organizacje pozarządowe przestraszyły się, że jej zakres jest trochę za szeroki, ponieważ wpisaliśmy, że rodzinne domy opieki mogą być prowadzone przez osoby fizyczne i prawne, więc jest obawa, czy faktycznie niektóre placówki zajmujące się opieką nad osobami starszymi nie będą chciały przekształcić się w rodzinne domy, które nie mają określonych standardów, więc są łatwiejsze do prowadzenia. Na posiedzeniu senackiej komisji rodziny przygotowano poprawkę, zgodnie z którą takie uprawnienia otrzymałyby, oprócz osób fizycznych, tylko organizacje pożytku publicznego. Jest to podobne rozwiązanie jak w przypadku innych niewielkich form pomocy społecznej – na przykład prowadzeniem mieszkań chronionych mogą zajmować się organizacje pożytku publicznego. Ten rodzinny dom, który jest podobną formą, zasługuje na to, żeby był tak samo traktowany.

Poważna dyskusja miała miejsce w komisji w związku ze zmianą kryterium dochodowego, które decyduje o tym, czy osoby płacą za pobyt swojego członka rodziny w domu pomocy społecznej. Do tej pory kryterium wynosiło 250%. Były pomysły, żeby zwiększyć je do 400%, ale ze względu na obawy zarówno przedstawicieli samorządu, jak i przedstawicieli Ministerstwa Finansów, że będzie to zbyt duże obciążenie dla gmin, kryterium to zostało tylko lekko zwiększone do 300%.

(Głos z sali: Ale procent czego?)

Dochodu osoby samotnie gospodarującej. Czyli tak naprawdę kryterium dochodowe w tej chwili to... Dochód na osobę wynosi 504 zł? Pani dyrektor będzie wiedziała.

(Głos z sali: Nie, 351 zł na osobę w rodzinie, a w przypadku samotnej – 470 zł.)

470 zł, więc 300% jest od tych kryteriów dochodowych, czyli to zależy od tego, czy chodzi o osobę samotnie gospodarującą, czy rodzinę.

Oprócz tego była dyskusja na temat tego, czy członkowie rodziny nie powinni wносить opłat proporcjonalnie. Pojawiały się takie sugestie ze strony rodzin, które płacą. Ponieważ dochód wśród członków rodziny może być różny, zdarza się tak, że jedno z dzieci płaci dosyć dużą sumę, a pozostali nic albo symbolicznie. Uznaliśmy, że nie można tego tak mechanicznie określić, tym bardziej że wysokość odpłatności i sposób jej podziału między członków rodziny reguluje umowa cywilnoprawna, zawierana między kierownikiem ośrodka pomocy społecznej a członkami rodziny, i tak naprawdę nie ma powodu, żeby strony nie mogły sobie tego doprecyzować w umowie.

Trochę dyskusji wzbudził następny zapis. Dotyczy on art. 110 w zmianie osiemnastej. Od dawna, ale już nie pamiętam od kiedy, na jednego pracownika socjalnego przypadało dwa i pół tysiąca, a później dwa tysiące mieszkańców. To kryterium jest w ustawie o pomocy społecznej. Stwarza ono trudności, ale jednocześnie, jako osoby, które zajmują się pomocą społeczną, nie ukrywamy, że naszym zdaniem pracownicy socjalni często mają za mało czasu na pracę socjalną. Państwo także oglądają materiały telewizyjne przedstawiające sytuacje, gdy coś się stanie w jakiejś rodzinie, dziecko czy starsza osoba są zaniedbane. Wtedy zawsze pierwsze pytanie jest takie: dlaczego pracownik socjalny tak rzadko odwiedzał to środowisko, dlaczego nie miał czasu się zainteresować. Uważamy, że między innymi dlatego, że często tych środowisk, którymi pracownicy socjalni się zajmują, szczególnie jeśli chodzi o środowiska patologiczne czy biedne, jest za dużo. Dlatego proponowaliśmy, żeby oprócz kryterium dwóch tysięcy mieszkańców na jednego pracownika socjalnego, dopisać także kryterium pięćdziesięciu środowisk, pięćdziesięciu rodzin. Jest to, jak się wydaje, na tym etapie optymalna liczba osób. Nie powinna być ona większa, a często w ośrodkach pomocy społecznej zdarza się, że w niektórych rejonach jeden pracownik przypada na przykład na osiemdziesiąt środowisk, a w drugim na trzydzieści. Uważamy, że to dezorganizuje pracę i nie daje możliwości takiego bezpośredniego kontaktu między podopiecznymi a pracownikiem socjalnym.

Żeby jednak samorzady nie odczuły tego jako dodatkowego ciężaru, senacka komisja rodziny wprowadziła poprawkę, zgodnie z którą to nie byłyby dwa tysiące i pięćdziesiąt środowisk, tylko to byłoby albo to, albo to. Taka poprawka została przez senacką komisję rodziny wprowadzona. Wydaje się, że spełnia te zamierzenia, które stały...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Państwo nie mają jeszcze poprawki senackiej?

(Głos z sali: Nie mamy.)

Dla senackiej komisji samorządu terytorialnego na pewno ważna będzie zmiana dwudziesta pierwsza dotycząca art. 115. Jest to dostosowanie zapisów ustawy o pomocy społecznej do ustawy o finansach publicznych. Nowa ustawa umożliwi jednostkom samorządu terytorialnego otrzymanie dotacji celowych z budżetu państwa, przy czym wysokość dotacji nie może przekroczyć 80%. W ustawie o pomocy społecznej do tej pory było to 50%. Wydaje się, że wprowadzenie nowej ustawy i nowych rozwiązań wskazuje na to, że także pomoc społeczna powinna być traktowana tak samo jak inne zadania realizowane przez samorzady terytorialne.

Ust. 2 tego art. 115 mówi o dotacjach przekazywanych z budżetu państwa na zdarzenia losowe, na przykład powodzie, kiedy często 80% nie wystarcza, lub czasami pieniądze są w budżecie na tego typu wydatki, ale ustawa ograniczała do 80%. Wydaje się...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Chyba coś pomieszałem.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Tak, czyli ten ust. 2 mówi, że w takiej sytuacji to kryterium 80% może być przekroczone.

Następne zmiany dotyczą kształcenia kadr pomocy społecznej. Chodzi głównie o specjalizację, o Centralną Komisję Egzaminacyjną i o organizację egzaminów. Tu dotychczasowe zapisy w ustawie były nieprecyzyjne. Na przykład pan minister pracy, siedzący obok, mógł powołać członków Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, natomiast ustawa nie dawała mu możliwości ich odwołania. Zapisy, które tutaj przyjmujemy, porządkują te zagadnienia.

W art. 3 jest bardzo ważna zmiana. Zgodnie z ustawą o pomocy społecznej domy pomocy społecznej muszą spełniać określone standardy, jeśli chodzi o jakość świadczonych usług, o warunki bytowe, materialne. Było wymagane, żeby domy spełniły te standardy do końca 2010 r. Okazało się jednak, że jest kilkanaście domów pomocy społecznej, które mają rozpoczęte programy naprawcze, realizują procesy inwestycyjne, ale ze względu czy na odwołania, jeśli chodzi o przetargi, czy na inne kłopoty z dotrzymaniem terminów nie zrealizowały inwestycji przed końcem 2010 r., co powinno skutkować tym, że automatycznie 1 stycznia te domy zostaną zamknięte. Samorządy powinny znaleźć miejsca dla podopiecznych z tych ośrodków gdzie indziej, co oczywiście wydaje się mało realne. Stąd propozycja, żeby tych kilkanaście domów – mówi się o kilkunastu, mówi się o dwudziestu kilku – tych kilkadziesiąt, kilkanaście domów, które nie spełniają standardów, mogło te prace jeszcze dokończyć. Zapis jest taki, żeby to dotyczyło tylko osób... tylko tych placówek, które już mają zezwolenia warunkowe, realizują program naprawczy, lecz nie zdążyły go zrealizować.

Podobne rozwiązanie zostało zaproponowane także, jeśli chodzi o placówki opiekuńczo-wychowawcze. Jest też kilka takich domów. Wczoraj rozmawiałem z dyrektorem takiej placówki – czeka na strażaka. Jedyne, co przeszkadza mu w spełnieniu przez jego placówkę standardów, to wizyta strażaka, która z jakichś tam powodów nie doszła do skutku, została przełożona i on w tej chwili powinien zamknąć pogotowie opiekuńcze. Nie wiem, co z dziećmi powinien zrobić.

Dlatego wydaje nam się ważne, żeby te dwa rodzaje placówek, których dotyczą ustalenia zawarte w art. 3, mogły dalej funkcjonować, żeby im to umożliwić.

To chyba najważniejsze zmiany. Jeżeli są jakieś pytania, to oczywiście jestem do państwa dyspozycji.

(Przewodnictwo obrad obejmuje zastępca przewodniczącego Władysław Ortyl)

Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Czy pan minister chce zabrać głos?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda: Nie, bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.)

Dziękuję.

To teraz bardzo proszę panią legislator o przedstawienie uwag, które zostały zawarte w opinii do tej ustawy. Bardzo proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

Podczas posiedzenia komisji polityki społecznej omówiliśmy już te wszystkie uwagi i właściwie uzyskaliśmy informacje, które zaowocowały ustaleniem stanowiska tej komisji.

Jeśli chodzi o uwagę dotyczącą niejednolitego stosowania pojęć „kierownik regionalnego ośrodka polityki społecznej” i „dyrektor regionalnego ośrodka polityki społecznej”, to jak najbardziej trzeba to zmienić. I to jest poprawka, którą zaproponowała komisja polityki społecznej, to jest poprawka szósta, bo ja mówię o naszych poprawkach.

Następną poprawką...

(Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl: Zaraz, zaraz, Pani Magister.)

Tak?

(Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl: Mamy pani pierwszą uwagę, która dotyczy rozbieżności...)

Tak, pierwsza uwaga jest natury ogólnej. Rozmawialiśmy o tym, że jest to zauważalna i dość istotna kwestia, ale my nie proponujemy tutaj żadnego rozwiązania, bo byłoby to dość trudne. Jest to pewna rozszerzona materia ustawy, zmienia się krąg podmiotów uprawnionych do prowadzenia domów pomocy... to znaczy domów opieki rodzinnej. I dopóki nie zostanie wydane rozporządzenie, nie będą mogły one funkcjonować. Jednak tak czy inaczej, czy te przepisy wejdą w życie później, czy wcześniej, to dopóki nie pojawią się przepisy wykonawcze, będzie pewna zwłoka w działaniu tych przepisów. To jest pierwsza uwaga, natury ogólnej.

Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl:

Czyli rozumiem, że luka czasowa jest, ale ona jest tak czy tak...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Tak, i prawdopodobnie nie da się jej uniknąć.)

...nie jest po prostu...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Tak.)

...funkcjonująca. O, w ten sposób.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Tak.)

Dobrze. Czyli pierwszej uwagi nie podejmujemy.

Druga uwaga została...

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

Tak, bo to nie jest niczym uzasadnione. Po prostu musi to zostać dostosowane, w obu fragmentach ustawy powinien być dyrektor regionalnego ośrodka pomocy społecznej.

Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl:

W obydwu przypadkach. Tak?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Tak.*)

Dobrze.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

Następna uwaga dotyczy materii ustawowej, a zarazem materii, która może i powinna być zawarta w rozporządzeniu. Chodzi o podmiot współpracujący z Centralną Komisją Egzaminacyjną w zakresie organizacji egzaminów na drugi stopień specjalizacji. I też powstała propozycja, która to spełnia... A więc...

(*Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl: Która poprawka?*)

To będzie poprawka ósma. A więc po prostu z rozporządzenia wypadnie to, co jest pewnym przekroczeniem materii dozwolonej w rozporządzeniu, a stosowny fragment zostanie dopisany do przepisów materialnych w ustawie. Będzie to... Spróbowaliśmy we współpracy z panią dyrektorką dookreślić ten podmiot na tyle ogólnie, żeby było to elastyczne, jednak konkretnie tak, jak wymagają tego zasady techniki prawodawczej.

Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl:

Dobrze.

Teraz uwaga czwarta. Bardzo proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

Jeżeli chodzi o uwagę czwartą, to w tym pierwszym tiret było pytanie dotyczące obliczania terminu wejścia w życie, ale na nie już uzyskałam odpowiedź. Ta zaś poprawka, która dotyczy art. 3 ust. 2, jest taką poprawką, która pomaga jakoś wybrnąć z pewnej takiej dość trudnej sytuacji, polegającej na tym, że ten 31 grudnia 2010 r. już upłynął, a teraz jest luty i pewne fakty już zaistniały, czyli te pozwolenia nie działają. Wiemy, jak wygląda sytuacja, i żeby przywrócić stan faktyczny, to znaczy zgodność stanu faktycznego ze stanem prawnym... To będzie trafniejsze brzmienie. I to jest poprawka dziesiąta.

To są poprawki legislacyjne. Jeśli państwo sobie życzą, mogłabym omówić też poprawki komisyjne, które wynikły tutaj z pewnych...

(*Głos z sali: Tak.*)

Tak?

(*Głos z sali: A musimy?*)

Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl:

To nie będzie przedmiotem...

(*Głos z sali: Nie będziecie się państwo...*)

Nie.

(*Głos z sali: A nie byłoby dobrze...*)

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Myślę, że jak nie zorganizowano posiedzenia wspólnego, to nie ma potrzeby takiego powielania. No już nie wiem, jak to w praktyce wygląda...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Żeby potem nie robić wspólnego posiedzenia.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Dobrze. Proszę państwa, zatem mamy trzy poprawki wynikające z opinii i uwag pani legislator.

Jeszcze bym prosił panią legislator, żeby omówiła te poprawki, które zostały wprowadzone przez Komisję Rodziny i Polityki Społecznej. Bardzo proszę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner:

To są poprawki, które wynikają z dyskusji przeprowadzonej po wysłuchaniu stanowiska ministerstwa pracy. Stanowią one pewną próbę pójścia w kierunku takiego, można powiedzieć, złagodzenia stanu, który wyniknął... zarzutów dotyczących skutków finansowych.

Mianowicie, poprawka pierwsza – w ustawie to jest zmiana siódma – dotyczy zasiłku okresowego, tego, że zgodnie z tym, co przyjął Sejm, zasiłek okresowy może być wypłacany pomimo uzyskania dochodów z tytułu zatrudnienia jeszcze przez okres trzech miesięcy, żeby osobę, która taki zasiłek pobiera, zachęcić i utwierdzić w przekonaniu, że powinna korzystać z zatrudnienia, a nie pozostać bez środków do życia. I Sejm przyjął, że ten okres ma wynosić trzy miesiące. Komisja zdecydowała się skrócić go do dwóch miesięcy, jakby biorąc też pod uwagę możliwości finansowe gmin. To jest poprawka pierwsza.

Poprawka druga dotyczy również kwestii tej stworzonej przez Sejm możliwości pobierania zasiłku okresowego mimo uzyskiwania dochodu z tytułu zatrudnienia, jednakże wprowadza się takie ograniczenie, żeby nie miało to miejsca częściej niż raz na trzy lata... na dwa lata, przepraszam. Ja tutaj miałabym taką prośbę legislacyjną: jeśli państwo zdecydowałibyście się skrócić tę poprawkę i lepiej ją sformułować legislacyjnie, tak, że po prostu zasiłek okresowy niezależnie od dochodu w sytuacji określonej w ust. 4a wypłaca się nie częściej niż raz na dwa lata... Chodzi o to, żeby już nie wskazywać, do kogo to się stosuje. Myśl zostanie zachowana, a pod względem legislacyjnym ustęp będzie miał lepsze brzmienie.

Poprawka trzecia dotyczy zasiłku celowego, w przypadku którego Sejm również zaproponował, aby przez okres do trzech miesięcy od uzyskania przez osobę objętą kontraktem socjalnym dochodu z tytułu zatrudnienia ten zasiłek mógł być wypłacany. I tutaj komisja również poszła w podobnym kierunku jak w poprawce pierwszej, a więc zaproponowała, żeby ten okres sprzyjający takiej aktywnej postawie osoby zatrudnionej, ale uprawnionej też do pobierania świadczeń z pomocy społecznej, skrócić z trzech miesięcy do dwóch miesięcy.

Następna poprawka dotyczy tego, o czym mówił pan...

(*Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl: Czwarta.*)

Tak, czwarta.

...O czym mówił pan poseł sprawozdawca. Tutaj chodzi o te domy, rodzinne domy pomocy. W Sejmie rozszerzono krąg podmiotów uprawnionych do prowadzenia takich placówek i zdecydowano, że taki dom może być prowadzony również przez osobę prawną. Tutaj, tak jak pan poseł mówił, byłoby wskazane jednak skorzystanie z doświadczeń w zakresie prowadzenia mieszkań chronionych i należałoby zawęzić ten krąg nie tyle do osób prawnych, ile do organizacji pożytku publicznego.

(Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl: Dobrze. Piąta.)

Poprawka piąta to również była poprawka dotycząca materii istotnej dla działania ustawy, art. 110. Chodzi o standardy zatrudnienia pracowników socjalnych, tylko że w kwestii tych standardów uznano, że należy trochę wspomóc gminy, modyfikując nieco tę wersję, którą przyjął Sejm, i wprowadzając taką alternatywę. Więc ta poprawka jakby wychodzi naprzeciw tej codzienności działania pomocy społecznej na poziomie gmin. To jest poprawka piąta. I z tą poprawką piątą łączy się od razu poprawka jedenasta, to jest jej konsekwencja. Tak że one są łączne.

O szóstej już mówiliśmy.

Poprawka siódma to uściślenie. Tam jest właściwe powołanie i nastąpiło przeoczenie jednego wyrazu.

I jeszcze poprawka dziewiąta, która dotyczy bardzo rozbudowanej części ustawy regulującej kwestie kwalifikacji, szkolenia i doksztalcania pracowników. Ona po prostu daje tym pracownikom, którzy uzyskali kwalifikacje przed wejściem w życie zmian dotyczących szkolenia, taką możliwość, żeby tych kwalifikacji nie tracili. I teraz ja bardzo państwa przepraszam, ale tutaj należy jeszcze uzupełnić, biorąc pod uwagę tę poprawkę, art. 5. Tam, gdzie jest mowa o wejściu w życie ustawy, należy dopisać w pkt 2 nowo dodawany art. 2a.

To wszystko. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo.

Czy są jakieś pytania do pana posła sprawozdawcy, do pana ministra? Bardzo proszę...

Dziękuję, skoro nie ma.

Czy są jakieś poprawki zgłaszane przez panów senatorów? Nie ma.

Dziękuję bardzo.

Skoro, proszę państwa, nie ma poprawek, to w związku z tym omówieniem i zaproponowaniem trybu pracy i głosowania nad tymi poprawkami odnieśliśmy się po prostu do tych poprawek, które zostały przyjęte na posiedzeniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej. Oczywiście one konsumują zarówno to, co zostało dzisiaj przedstawione w uwagach legislacyjnych, jak i to, co wykracza poza te uwagi.

I proponuję, żebyśmy w takiej kolejności, jaka jest w sprawozdaniu komisji polityki społecznej przeprowadzili głosowania nad poprawkami z dwoma doprecyzowaniami, które omówi pani legislator: w poprawce drugiej i w poprawce dziewiątej.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Tak.)

Dobrze.

Rozumiem, że o poprawki, oprócz tych z tymi dwoma uzupełnieniami, nie będę pytał przedstawiciela rządu, bo myślę, że rząd za nimi wszystkimi się opowiada.

Tak że bardzo proszę, poprawka pierwsza.

Czy pani legislator ma jeszcze raz powtórzyć, czy możemy głosować?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak? To dobrze.

To w takim razie kto jest za tą poprawką? (6)

Dziękuję bardzo.

Kto jest przeciw...

(Głos z sali: Jednogłośnie za.)

Aha, przepraszam bardzo. Dobrze.

Poprawka druga.

Kto jest za tą poprawką?

Aha, nie, tu musi być doprecyzowanie. Proszę to doprecyzowanie powtórzyć.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

„Zasiłek okresowy niezależnie od dochodu”...

(Głosy z sali: Wypłacany.)

Przepraszam. „Zasiłek okresowy wypłacany”... Tak? Tylko że będziemy mieć dwa razy wypłacany, wypłaca się. „Zasiłek okresowy...

(Głos z sali: ...„wypłacany jest niezależnie od dochodu w sytuacji określonej w art. 4a nie częściej niż raz na dwa lata”.)

(Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl: Dobrze. Wypłacany.)

Dobrze, dobrze, tak.

Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl:

Dobrze. Rozumiem, że rząd jest za.

Kto jest za tą poprawką? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Poprawka trzecia.

Kto jest za? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Poprawka czwarta.

Kto jest za? (6)

Jednogłośnie za.

Poprawka piąta wraz z poprawką jedenastą.

Bardzo proszę, kto jest za? (6)

Jednogłośnie za.

Poprawka szósta.

Bardzo proszę, kto jest za? (6)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

Poprawka siódma ma charakter doprecyzowujący.

Kto jest za? (6)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

Poprawka ósma.

Kto jest za? (6)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

Poprawka dziesiąta... przepraszam, dziewiąta, z uzupełnieniem. Bardzo proszę panią legislator o doprecyzowanie.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

W art. 5 w pkt 2 należałoby również dodać po wyrazie „pkt 27” „i art. 2a”.
Będzie on mógł wejść w życie z dniem 1 października 2012 r.

Zastępca Przewodniczącego Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo.

Kto jest za tą poprawką wraz z tym uzupełnieniem? (6)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

I poprawka dziesiąta.

Bardzo proszę, kto jest za? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

A poprawka jedenasta była już przegłosowana. Dziękuję bardzo.

Zatem jeszcze musimy przegłosować całość.

Kto jest za przyjęciem tej ustawy wraz z poprawkami? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Jeszcze mamy obowiązek wyznaczenia sprawozdawcy. Bardzo proszę, kto z panów senatorów jest chętny?

Pan senator Paszkowski?

(Senator Bohdan Paszkowski: Ja już mam jedną ustawę.)

(Głos z sali: Prezydenta ma...)

Pan senator Dajczak?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Może pan senator...

(Głos z sali: Boszko.)

...Boszko?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. Bardzo proszę.

Dziękuję bardzo.

Zatem zamykam posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 15 minut 35)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851